

Canviem el sistema, no el clima: aixequem un sindicalisme climàtic!

Fa molt temps que el planeta Terra ha entrat en fase d'emergència climàtica.

Fins fa poc, però, tot i la denúncia i la mobilització constant d'activistes, moviments ecologistes i alguns sectors del sindicalisme alternatiu, aquesta crisi climàtica no es vivia com una urgència per sectors molt amplis de la població. En els darrers temps, però, el conflicte entre Capital i natura, entre Capital i vida, és d'una evidència aplastant, els efectes més immediats dels quals, els estem patint ja: desplaçaments de milions de persones, sequeres, desertització, desforestació, incendis, catàstrofes ecològiques...

Des de la IAC creiem que aquesta situació és la conseqüència directa d'un **model de consum frenètic i inadequat de producció i consum** que posa en perill la nostra supervivència i té efectes devastadors sobre les poblacions més vulnerables i la gent més pobre del món. El fet de no respondre amb la rapidesa i fermesa requerides comportarà la mort de milions de persones i l'extinció d'espècies essencials per a la vida a la Terra.

Contra el que pugui semblar quan escoltem personatges com *Trump* o *Bolsonaro*, els actors més importants del capitalisme global fa temps que han pres nota d'aquesta crisi ecològica i estant adaptant les seves estratègies a aquesta realitat. Però ho fan en funció dels seus interessos i no en funció dels de la immensa majoria de la població, lo qual ens porta a **models de societat cada cop més autoritaris i desiguals**. No en va l'impacte de la degradació ambiental es viu

desigualment en funció de la classe social, gènere, orígens o recursos. És doncs des de la mobilització, les lluites, confluències i autoorganització d'aquests sectors des d'on sortiran les solucions justes i democràtiques a la crisi climàtica i no des d'un impossible "capitalisme verd" que fia les solucions a les "virtuts reguladores" del mercat, la competència i els "miracles tecnològics" que suposadament en sorgiran.

Partim d'una constatació indiscutible: **el canvi climàtic està directament relacionat amb l'actual sistema de producció, distribució i consum, és a dir, amb el capitalisme**, un sistema basat en el creixement il·limitat i la privatització dels drets i al mercantilització de tota la vida: aigua, aire, plantes, gens... És la causa i el problema i, per tant, no hi ha una "transició justa" dins aquest sistema. Les fórmules Neokeynesianes que plantegen que les economies poden seguir creixent indefinidament, si es desvinculen paulatinament del consum de combustibles fòssils, no són una solució sinó una il·lusió que no enfronta l'arrel del problema: **Un sistema la lògica del qual es fonamenta en la producció de mercaderies per acumular capital i no per cobrir les necessitats més bàsiques de la gent**, és un sistema en guerra permanent amb la natura i tots els seus recursos.

És per això, que més enllà de retòriques buides, podem constatar que amb la signatura de **l'acord comercial entre la Unió Europea i el Mercosur**, la UE va en contra dels objectius mediambientals que diu defensar: promovent la desforestació de l'Amazònia, posant en perill els circuits comercials curts, constituint una amenaça per a la supervivència dels petits productors, signant un tractat a mida per a multinacionals europees i empreses agroalimentàries, que no dubten a destruir el planeta amb la complicitat de governs d'extrema dreta com Bolsonaro;

minimitzant i donant cobertura a la destrucció de l'Amazones, posant en perill la supervivència i la forma de vida de les comunitats indígenes, autèntics propietaris del territori. A banda de la Unió Europea, les grans multinacionals el govern dels Estats Units i la Xina són els majors contaminants del món i els principals promotors de la indústria petrolera.

Cal un canvi de paradigma

La *Confederació Sindical Internacional (CSI)* - on participen molts dels representants del sindicalisme hegemònic de concertació de l'Estat- declaraven en la resolució de Vancouver (2010) que calia una "transició justa" que no poses "en perill la competitivitat de les empreses i no exerceixi una pressió indeguda sobre els pressupostos dels Estats" (Article 5). Aquest tipus de declaracions només poden generar il·lusions i confusions sobre les tasques apremiants i ingents que tenim els sindicats davant la crisi climàtica. El món del treball ocupa un lloc estratègic per qualsevol lluita que vulgui reeixir contra el canvi climàtic. Però això no serà possible si el sindicalisme no canvia i es transforma radicalment davant la emergència climàtica.

Cal aixecar un sindicalisme anti-productivista, que aposti NO per "millorar la competència" de les empreses sinó per transformar radicalment les formes de produir i consumir; mitjançant una nova cultura material al servei de les persones i no dels mercats. Això només serà possible si des del sindicalisme som capaços

d'interioritzar i articular en les nostres lluites les noves contradiccions que el capital genera en la seva fase històrica més destructiva. Tal com assenyalava el filòsof ecologista *Jorge Riechmann*, si històricament el moviment obrer s'ha caracteritzat per posar límits (i intentar transcendir) l'explotació i mercantilització de la força del treball, l'ecologisme és la lluita contra la explotació/destrucció i mercantilització de la naturalesa. En l'actual fase històrica ambdues coses són les dues cares d'una mateixa moneda, tal com mostra el patiment de milions de persones que es veuen desplaçades dels seus medis de vida i subsistència més bàsics per culpa del canvi climàtic.

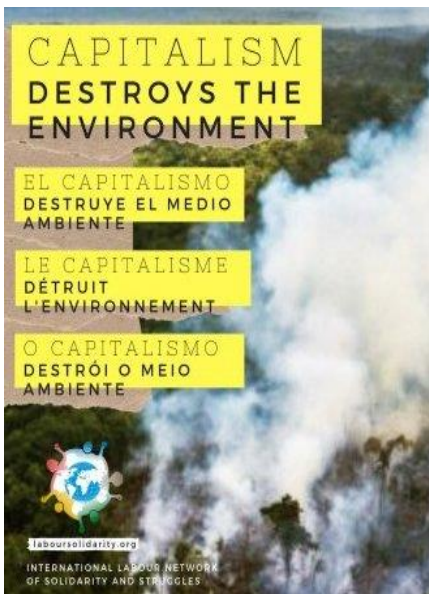

Un **sindicalisme climàtic** ha de ser capaç de tornar a aixecar un autèntic internacionalisme entre les classes treballadores d'arreu del món, que no permeti que el nord global "externalitzi" les conseqüències nefastes del seu model de producció i consum en els sectors del sud global o en els sectors populars de les pròpies metròpolis, ha

de ser capaç d'aixecar un sindicalisme democràtic que lluiti per l'autoorganització de les persones treballadores de manera que esdevinguin els actors principals alhora de decidir què i per a què és produït i és consumit. Un sindicalisme climàtic de combat ha d'aprendre i ser part integrant de les noves formes d'internacionalisme que ha aixecat el moviment ecologista i el feminista, i a partir d'aquest últim repensar i transformar el treball més enllà de les seves formes capitalistes, posant les cures, la vida i la reproducció social en el centre de les lluites i d'aquestes transformacions.

És per tot això, que des de la IAC entenem que la lluita sindical va molt més enllà del lloc de treball i ha d'establir aliances i convergències amb tots aquells actors que lluiten per una transformació de l'actual model social. Ja sigui amb els moviments ecologistes, les plataformes en defensa del territori, la sobirania alimentària, les lluites per la remunicipalització, el dret a la ciutat, el moviment feminista, els sense papers...és des d'aquestes experiències de lluita i col·laboració com creiem que podrem aixecar una alternativa civilitzadora a l'actual barbàrie capitalista.

Mobilitzacions pel clima

La IAC, amb totes les organitzacions membres de la **Xarxa Sindical Internacional de Solidaritat i la Lluita** (www.laboursolidarity.org) lluitarem per la mobilització de les persones treballadores per donar suport a les accions de desobediència civil i les mobilitzacions que tindran lloc durant la setmana del 20 al 27 de setembre, al costat de la joventut i d'altres organitzacions socials, per exigir, mitjançant la lluita sindical, el repartiment del treball, la reducció de la jornada laboral sense una reducció salarial, i aturar els combustibles fòssils.

Cridem a totes les persones treballadores a fer concentracions davant els seus centres de treball el dia 27 de setembre (mesura absolutament insuficient i incipient, però un primer pas per posar l'agenda climàtica en els centres de treball). I junt amb milers de persones i organitzacions que lluiten contra el canvi climàtic i per un món amb un futur humanament digne, **ens mobilitzarem a les 18:00 a les diferents convocatòries que hi ha arreu del territori**. Exigim un canvi de model productiu per produir els béns necessaris per la societat, conscients que la lluita per la defensa

del planeta és i ha de seguir sent la lluita de la classe treballadora contra el capitalisme.

Des de la IAC juntament amb milers de persones i organitzacions que lluiten contra el canvi climàtic i per un món amb un futur humanament digne, exigim un canvi de model productiu per produir els béns necessaris per la societat, conscients que la lluita per la defensa del planeta és i ha de seguir sent la lluita de la classe treballadora contra el capitalisme.

Per tot això des de la IAC diem..... El 27 S. Mobilitzat! Canviem el sistema, no el clima!

MOBILITZACIONS :

27S Per la justícia climàtica

**MATÍ: CONCENTRACIONS LES PORTES
DELS CENTRES DE TREBALL**

18H: MANIFESTACIONS-CONCENTRACIONS

Tarragona: 18h- a la Plaça Imperial Tàrraco

Lleida: 18h- Gespa del marge del riu Segre, a l'indret del Pont Vell.

Girona: 18h- a la Plaça del Vi

Barcelona: 18h- Jardinetes de Gràcia.

**Canviem el sistema i no
el clima!**

 IAC
ALTERNATIVA DE CATALUNYA

- **BARCELONA: 27 setembre - 18.00 h - Jardinetes de Gràcia**
- **BERGA: 20 setembre - 18.00 h - Plaça Sant Pere**
- **GIRONA: 27 setembre - 18.00 h - Plaça del Vi**
- **IGUALADA: 20 setembre - 19.00 h - C/ Sant Magí amb Pg Verdaguer**
- **LLEIDA: 20 setembre – 18.30 h – Plaça de la Paeria**
- **MANLLEU: 27 setembre – 12.00 h – Plaça Fra Bernadí**
- **MATARÓ: 20 setembre – 18.00 h – Plaça Tereses**
- **MOLLET DEL VALLÈS: 26 setembre – 18.30 h – Quatre Bancs**
- **PALAMÓS: 27 setembre – 17.30 h – Jardins 1 d'Octubre**
- **TARRAGONA: 27 setembre – 18.00 h – Pl. Imperial Tàrraco**
- **SANT VICENÇ DELS HORTS: 27 setembre – 18.00 h – Pl. de la Vila**
- **VALLÈS OCCIDENTAL (Sant Cugat del Vallès, Sabadell, Terrassa, Cerdanyola del Vallès, Barberà): 20 setembre – 18.00 h – Manifestació conjunta a Sabadell: Pl. de les Dones del Tèxtil (abans Pl. de l'Alcalde Marcet)**